

utóbbi teljesen harcképes állapotban van. A több óras harc az olasz flotta teljes szétszórásával és üldözésével, épugy Lissa felszabadításával — amelynek kikötőjéből épen tegnapelőtt négy olasz páncélos fregattát, a mi parti ütegeink visszavonulásra kényszerítettek — végződött.

Öfelsége ez alkalommal a következő táviratot küldte Tegetthoff-nak:

Kinevezem Önt viceadmirálissá: nyilvánítsa köszönetemet flottám bátor tisztjeinek és legénységének. Várom előterjesztéseit az adandó kitüntetések irányában.

I. Ferencz József.

## Rohr Ferenc, a délnyugati sereg egyik vezére.

Tirolt és Karintia kis részét Dankl Viktor hadserege védi, a tengerparttól pedig egészen Karintiába eső részt Rohr Ferenc. Rohr lovassági tábornok, a honvédség főparancsnoka, aki az első hónapokban a nagyvezérkarban dolgozott. Az olasz háború kitörésekor a legnehezebb hadszíntérre került, vezérnek, oda, hol a pihent nagyhatalom, Olaszország főerejét veti s ahol megkísérli, hogy áttörje frontunkat. Rohr Ferenc hadserege csodákat művelt, ha az arányokat tekintjük s az ellenség hihetetlen túlénejét, úgy elmondhatjuk, hogy a Rohr-sereghez fogható defenzív ellentállást a világtörténelem nem ismer. Büszkén hirdetik, hogy a magyar: legelső honvédvezér seregében a legnagyobbbrászt magyar katonák küzdenek, honvédezredek és magyar közös zászlóaljak. Rohr Ferenc szívvel-lélekkel magyar ember. A tizenhárom vértanu városában született és az aradi anyakönyvből megállapították, hogy 1854-ben Rohr József ulánus őrmesternek gyermekét Ferencre keresztelték. A fiú az ulánus-

kaszárnnyában született és ott is nevelkedett: katonák között. Az édesapja a 8-ik ulánus ezred őrmestere volt, aki nem valami nagy katonai képességeket láthatott szunnyadni a fiában, mert amikor az a negyedik elemít elvégezte, oda akarta adni asztalos inasnak. Az életének ebben a válságos idejében a kis Rohr Ferenc merész cselekedetre határozta el magát. Theimer Károly lovassági tábornok ép szemlét tartott Aradon az ulánusok felett. Mikor a szemlének vége volt, a szabályok értelmében felszólította a legénységet:

— Álljon elő az, akinek valami panasa van!

Senki sem mozdult.

Theimer már ép távozni akart, amikor az udvar hátsó részéből előfutott egy erőteljes, szép, tiszta kis fiú. Odaszaladt a tábornokhoz és elszántan kiáltotta:

— Én katona akarok lenni! Tiszt akarok lenni, az apám asztalosnak akar adni!

A tábornok konsternáltan fordult a mellette levő ulánus ezredeshez:

— Ki ez a fiú?

— Ezredünk egy régi őrmesteréé, Rohr Józsefé.

A magasrangú katonatiszt adjutánsával megvizsgáltatta az ambiciózus fiúcska bizonyítványait s az ő közbenjárására felvették a bécsújhelyi lovassági tisztképző intézetbe.

Rohr Ferenc legutóbb mint lovassági felügyelő járt Aradon és amikor kíséretével a mostani tüzoltó laktanya előtt haladt el, mosolyogva mondta:

— Itt születtem...

Érdemes még a megemlékezésre, hogy Rohr Ferenc magyar leányt vett feleségül s természetesen kitünően beszél magyarul, a honvédekkel s általában magyar ezredekkel mindig magyarul érintkezik.

## Angol támadások megghiusultak Yperntől keletre.

Berlin, július 20. A nagyvezérkar jelenti: Nyugati hadszíntér: Kapcsolatban az aknarobbanással a Hooge-kastélynál, Yperntől keletre az angolok a hooge—yperni-ut mindkét oldalán támadásba fogtak. A támadás állásaink előtt összeomlott, helyenkint pedig tüzéségi tüziünk miatt egyáltalán nem is hajthatták végre. A robbantási tölcseért az angolok megszállották.

Soucheznél a kézi gránát-támadásokat visszautasítottuk.

Albert tájékán a franciák élénk ágyuzás után előretörést kíséreltek meg Fricounti állásaink ellen, az ellenségeket visszavertük.

A legfőbb hadvezetőség.

(Közli a miniszterelnökség sajtóosztálya.)

## Nagy francia áldozat az Argonneokban.

Kopenhágából jelentik: Párisi hírek egyértelműleg igen nagy fontosságot tulajdonítanak a németek ama támadásainak, melyek az Argonnei-erdőkben kitartóan ismétlődtek s területben is nyereséggel folytatódtak. Párisban úgy tudják, hogy a francia veszteségek e csatákban igen nagyok.

## Felrobbantott német municiósraktár.

Amsterdam, július 20. A Telegraf jelenti Brüggeből, hogy az elmúlt csütörtökön angol repülők felrobbantottak Roulers és Cortrik között egy német municiósraktárt. Hétfőn reggel négy ellenséges repülőgép megjelent Menin felett. A repülők hét bombát dobtak le és megrongálták a katonai kaszinót.

## Angol veszteségek a Dardanelláknál.

London, július 20. Asquith miniszterelnök az alsóházban kijelentette, hogy a Dardanelláknál a flotta és a szárazföldi haderő összvesztesége a következő volt: 8084 halott, 26.814 sebesült és 7536 eltűnt.

## Az új német hadikölcsön.

Berlin, július 17. A Berliner Politische Nachrichten azt írja, hogy az a híresztelés, amely szerint az új hadikölcsön kibocsátása már a legközelebbi időre várható, korai. Még ha az augusztus 10-ig elnapolt birodalmi gyűlés a hiteljavaslatot elintézte is, az új hadikölcsön kibocsátására semmi esetre sem kerül sor szeptember előtt.

## A Back-malom és Szeged lisztellátása.

Irta: dr. Somogyi Szilveszter, polgármester.

Az eddigi és a jövőben leendő lisztellátásról sok téves vélemény volt elterjedve a város közönsége között, a helyes tényállást röviden tehát megismertetem a város közönségével.

A múlt évi gabonatermést rekvirálta az állam. A városok csak az Országos Gazdasági Bizottság kiutalása alapján juthattak gabonához, amelyet készpénzzel azonnal ki kellett fizetni. Szegednek — a hatóság összeírta és kiszámította — körülbelül 240 vaggon gabonára volt szüksége, amelynek ára megközelítette az egy millió koronát. Ennyit kellett Szegednek kifizetnie. A kormány utasítása szerint minden városnak szerződnie kellett egyetlen egy malommal, hogy mennyiért őrli meg a város által a fentiek szerint megvásárolt gabonát. Szerződtek is a városok és egyik többet fizetett, mint a másik a malmoknak őrlési díj. Az így kikerült lisztet a városok befogadott személyzettel adták el a közönségnek, ami új kiadást jelentett a városokra és mindezt a kiadást vagy annak egy részét a közönségre hárították át. Ez az oka annak, hogy majdnem minden városban pár fillérrel drágább volt a kenyér, mint nálunk. Így történt ez Budapesten, Debrecenben, Temesvárott és minden nagy városban.

A Back-malom, hivatkozva arra, hogy mint szegedi cég szolgálatot akar tenni városának, felajánlotta, hogy egész malmát, személyzetét, munkaerőjét teljesen díjtalanul a város legszigorúbb ellenőrzése mellett a város szolgálatába állítja. Nem számít fel semmi díjat, sőt megteszi azt is, hogy a lisztnek körülbelül 600 kereskedő és pék között való naponkénti kiosztását elvégzi a saját személyzetével. A város közönsége iránt való áldozatkészségből felajánlotta továbbá a cég, hogy a város által kifizetendő gabonát is saját közgeivel átveszi, kifizeti a sajátjából, kamatot a város terhére nem számít. Ki is fizetett közel egy millió koronát.

Ekkora ajándékot (a megmaradt kamatnyereséggel közel 150.000 koronát) a város — talán az Oltványi-hagyatékot kivéve, — nem kapott az árvíz óta tudtommal senkitől. Aki a városát csak egy kicsit is szereti, annak lelkében a köszönet és hála legteljesebb megadása jár ezért a nagy ajándékért.

A Back-malom ajánlatának, — melyet a közgyűlés egyhangúlag elfogadott, — és elvállalt kötelezettségének becsületesen elleget tett. Állandóan a malomban volt a város főszámvevő-helyettese, Várady Jenő, többször megvizsgálta a malmot és lisztet, a rendőrség, a városi vegyész, én magam is: a legkisebb inkorrekttségnek még csak a gyanúja sem merült fel.

Természetes következménye a háborúnak, hogy lisztünk, kenyérünk nem volt olyan jó, mint normális időben, hogy 70 százalék tengeri liszttel kellett keverni jó ideig a kenyérlisztet, mert az országos rendeleten és törvényen és azon alapult, hogy joggal lehetett félni, hogy nem lesz elég a liszt az országban. A legkülönbözőbb minőségű, néha igen rossz minőségű buza, rozs, vagy árpa utaltatott ki a városnak. Át kellett venni, mert különben teljesen liszt nélkül maradt volna a